

Leren van toen

Peer Verhoeven

Enkele teksten op deze pagina zijn geschreven als inleiding op de viering van een van de zondagen van Pasen, waarin als eerste lezing passages uit Handelingen van de Apostelen worden gelezen en Johannes in de evangeliëlezingen aan het woord komt. Precies zoals nu was er in de eerste jaren van het christendom heel veel gaande: het nieuwe tot het oude jasje verplichten, - andere culturen melden zich dringend aan en willen aansluiten, - over wat de Jezus' gemeenschap karakteriseert en eigen is, denken Petrus en Johannes blijkbaar verschillend. De spanning tussen deze twee is tussen de regels door te lezen ...

Misschien kan uit Handelingen 5, de oudste geschiedenis van de kerk en eerste lezing vandaag, een wijze les getrokken worden:

het is begrijpelijk dat de eerste christenen in onmin raakten met het oude jodendom waaruit zij waren voortgekomen ...

en het is begrijpelijk, hoewel niet goed te praten, dat er toen over en weer harde woorden vielen en stevige verwijten zijn gemaakt -

maar rampzalig werd het toen die woorden en verwijten als dogma's gezien en als waarheden voor overal en altijd beschouwd gingen worden.

Bezinning

Er zijn vele sluiptwegen om je verantwoordelijkheid te ontlopen, te negeren.

Er zijn vele mogelijkheden om je geweten te sussen, je van de domme te houden.

Er zijn vele kanalen waarlangs je gods water over gods akker kunt laten lopen.

Hoe het toen ging

De lezingen op de zondagen na Pasen hebben iets eigens: ze maken melding van het positieve en negatieve doen en laten van de eerste christenen zoals dit vooral is opgetekend in de 'Handelingen van de apostelen'.

Er is veel gebekvecht en scherp tegen anderen afgezet om in wet en weet zichzelf te vinden.

De evangeliëlezingen komen uit het vierde en jongste evangelie dat, geïnspireerd door Johannes, buiten Palestina - de bakermat van het jonge joodse christendom - tot stand is gekomen en dan ook duidelijk heel eigen trekken heeft. Johannes schreef het evangelie

van de liefde, van één zijn en van verbondenheid met elkaar.

Gebed

Gij, voorbijgelopen, weggezwetst en ongehoord de ondertoon van ieder woord, elk lied.

Gij, overbluft, overschreeuwd en ongenoemd ziel en wezen van ieders levensverhaal.

Gij, betwijfeld, vermoed en soms gevoeld als meelevend hart bij alle lief en leed.

Gij gezien en beleefd als die is en blijft nu en straks.

Gebed

Dat het licht blijft branden, de hemel in het vizier, de horizon open -

dat we verder kijken dan we kunnen zien; verder reiken dan we kunnen halen, meer beleven dan we zelf beseffen -

dat we U, God en Goed, hoe ook genoemd of geheten, met en in ons weten voor nu en straks.

Hiervoor bidden

Wat we ook doormaken of mogen vieren en beleven ... de hoop, verankerd voorbij de horizon, niet opgeven. Hiervoor bidden.

Al wordt het niet begrepen en raakt de weg geblokkeerd ... het vertrouwen in oprecht en echt, vrij en rechtvaardig niet opzeggen. Hiervoor bidden.

Wat het ook van je vraagt ... niet wegblijven waar je nodig bent - niet ontlopen wat je zwaar valt, niet teleurstellen die op jou vertrouwen. Hiervoor bidden.

Goed beseffen

Hoe je je leven inkleedt, wat voor naam je er ook aan geeft - beseff wel dat je met allen deel hebt aan het éne gegeven leven.

Hoezeer ook vergroeid met de ideeën en beelden van de cultuur waarin je thuis bent - waardeer het thuis van anderen.

Bij alle wetten en waarheden, alle normen en waarden - beseffen dat liefde en eigen geweten het eerste en laatste woord hebben.

Meimaand mariamaand, Mariamaand moedermaand.
(Bronzen beeld van Joke Franken-Withagen)

Stil

Onze ware geest is stil, zonder woorden en voorstellingen en veel weidser dan de beperkte mentale constructies. Alleen als de oceaan kalm en stil is, kun je de weerspiegeling van de maan er in zien.

Thich Nhat Hanh